

"ישיבישע בלאט" "לאמדעס" כ"דף היום" בש"ת ומ"מ

דף לב.

1. רוצה בקיומו ע"י דבר אחר שרי או אסור, ועי' רש"י לקמן סד. שמשום שמצוה לבטל ע"ז יש איסור להיות "רוצה בקיומו" ועי' חת"ס, וקשה דתוס' ד"ה והא דנו גם בקדרות שנתבשל בהם בב"ח שיהיה איסור רוצה בקיומו ושם הרי אין מצוה לבערו?

תוד"ה ומאוצר כתבו דבמשקה היקר מהיין אוסרים כי אז חוששין שמא עירב, ובישועות יעקב יו"ד קיד' העיר דלכאורה א"צ שיהיה יקר יותר מיין אלא גם אם שווה ליין כבר יש לחוש שעירב כיון שלא הפסיד, עי' בדבריו.

חרס הדרייני, ע"ע פיה"מ לרמב"ם ומאירי כיצד היה נעשה.

מהו לסמוך בהם כרעי המטה, עי' אמתחת בנימין שהספק באלו יותר משאר איסורי הנאה דקתני במתניתין, דהנה זה ברור דרק היין אסור בהנאה ואילו הכד שבתוכו היין מותר, וכל השאלה פה כיון שכל שימושם הוא במה שבלוע בחרס יש לדון את החרס כאיסור הנאה.

על ר"ג דשתה הימנו, והא דשתה, לריטב"א משום דס"ל דאין מכניסין לקיום וסגי בהדחה, או דס"ל שאינו אוסר רק ב-ס', ובתור"ד כתב דכיון דסתם יינם דרבנן בנו"ט לא גזרו.

ע"ב

לא שנו אלא שלא מלחו, ועי' ש"ך יו"ד מח' כג' לגבי מחט התחובה וכו' שאם נמצא קורט דם טריפה, ולפי המבואר כאן אם נמלחה יש לאסור מספק שלא נוכל לדעת אם היה קורט דם, עי' מה שהביא מהרשב"א ומש"כ שם בהגהות יד אברהם.

גמרא גמור זמורתא תהא, עי' שו"ת קול מבשר ח"ב כח' שהקשה מהא דנענש דוד על שאמר זמירות היו לי חוקיך?, ותי' דזה בתורה שבכתב שלא יבוא לאומרם ע"פ, אבל תורה שבע"פ שפיר דמי, ועי' תוס' מגילה לב. ד"ה והשונה.

מאן תנא דלא כר"א, עי' חת"ס למה לא מוקמי אף לר"א ובדרוב טבחי ישראל?, עי' מה שתירץ בב' אנפי.

תוד"ה והיוצא, הביאו דברי ר"ת שמחלק בין תקרובת שהיא כעין עבודת פנים, לתקרובת שאינה כן ובה נחלקו תנאים, והר"י חילק בין איסור אגילה להנאה, ועי' בראשונים רמב"ן ריטב"א ור"ן שהלכו בדרכו של ר"י, ומה שיש להשיב על פי' ר"ת עי' רש"ש, וע"ע פליתי פז א' שהקשה למהמלא נילף מלא תאכל כל תועבה, עי' חת"ס.

התשובות

השתדלנו להביא את תמצית דברי המפרשים, מלבד אלו המובאים בגמ' כמו תוס', מהרש"א רש"ש וכדו'.
1. כתב הקה"י לחלק בין "רוצה בקיומו" של כאן ל"רוצה בקיומו" שבדף סד. דשם איירי ליהנות מעקירת האיסור (כגון להשכיר את עצמו להיות פועל לשבור חביות יין נסך), ואילו כאן איירי האם נחשב נהנה מגוף האיסור, וכמו שבארנו מהאמתחת בנימין שכיון שהיין בלוע בחרס מה שרוצה בקיום החרס הוא כרוצה בקיום היין, וע"ע רמב"ן דהחרס גופא נהיה יותר חזק בשל היין הבלוע בו, ומתוך זה פסק דלהלכה מותר להשתמש בשאר נאדת של יין הגויים מלבד חרס הדרייני שבלא"ה אינו מצוי בינינו.

לע"נ רבי חיים בן ציון בה"ג רבי משה זצ"ל נלב"ע טו' כסלו תשע"ח
להנצחות והארות 0527652935, או 7652935@gmail.com לקבלת הדף במייל שלח
בקשה לכתובת זו, והדף יישלח אליך בל"ג מידי יום.

חדשו נפתח קו טלפון בו ניתן לשמוע את השאלות והתשובות מידי יום-יום 0795255901
השאלות ינתנו מידי בוקר, התשובות - בשעות הערב, בקרב יהיה ניתן להשאיר תשובות.